

DOMOVINA

Uredništvo

Je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naložnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate

se plačuje od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Vprašanje narodnega dnevnika na Spod. Štajerskem še vedno ni definitivno rešeno. Pozivamo še enkrat vse somišljenike in narodnjake, da čimprej pošljejo „Narodni založbi v Celju“ naročninske izjave za l. 1909. Zavedajte se, da je domač štajerski dnevnik velikanske važnosti v narodnem in gospodarskem oziru.

Klerikalci pred deželno-zborskimi volitvami.

Upanje spodnještajerskih narodnjakov, da se bodo prihodnje deželno-zborske volitve vršile vsled poštenega in dostojnega kompromisa mirno kakor zahteva to nujno sedajni opasni naš narodni položaj, je od dne do dne manjše. Boj, kateri se je vsled energičnega dela naprednjakov proti Nemcem na gospodarskem polju tako lepo razvil, bode miroval, to je skoraj gotovo; narodna stranka je še premlada in prešibka, da bi se mogla na dve fronti brez nevarnosti za lasten obstoj z uspehom boriti. Sicer še ni prišel oficijelen odgovor odbora km. zveze na kompromisno ponudbo narodne stranke, pa različna znamenja kažejo, da bo ta odgovor negativen in da se bo vnel splošni volilni boj.

Kakor ptice viharice pred viharjem, tako se že sedaj pojavljajo v nasprotnem časopisju volilna gesla, katera bi naj tirala narod za takozvano kmečko zvezo v volilni boj. Za klerikalce so ta gesla nad vse potrebni pripomoček; služijo jim kot zagrinjalo globlje ležečih političnih ciljev, ker je splošna politična izobrazba najširših slojev našega naroda dandanes žali-bože še zelo pomanjkljiva. Jedno takih gesel je: Vera je v nevarnosti!

Sarkastičen smeh se pojavi marsikomu na obrazu, ko sliši ta klic, posebno pri volitvah v deželni zbor, ki je v odlični meri le gospodarsko zastopstvo. Obrabil se je že sicer navedeni klic kakor vsak slab denar, ki neprestano kroži iz roke v roko, a vleče še vedno. To pa ravno sedaj bolj ko kedaj poprej. V najbolj zapuščenih in osamljenih vaseh pričenjajo namreč naši ljudje politično živeti. Zjasnujejo se jim vendar sčasoma pojmi o državi in deželi, pričenjajo pojmiti, da so i sami enakopravni državljani, najvišja instanca, ki odločuje s svojim glasom o usodi države in o lastni usodi. Dolej so pa poznali za svoje trpljenje, za svoje križe in težave le edino od pomoč in tolažbo: vero. Seveda je ta vera vse kaj drugega kakor ona vera, ki je pri volitvah redno v nevarnosti in kateri lepo slovenski pravimo žep in pa politična nadvlada duhovništva ter malega števila sebičnih posvetnjakov. Vendar vpliva ta klic na na-

šega kmečkega človeka tako, da pozabi na vse drugo in odda onemu svoj glas, ki bo branil tudi nadalje prej opisano „vero“ z večjim ali manjšim osebnim dobičkom. Sicer bodo klerikalci z „vero“ sedaj malo na slabšem; pri državnozbornih volitvah so upili, da bo kmalu konec vsakega bogoslužja ako se boče volilo „liberalce“ — a ljudstvo hodi v cerkve kakor prej, spi pri pridigah kakor doslej in odrajuje pošteno dostikrat neopravičeno bernjo kakor je bilo to že stoletja v navadi. Geslo „vera je v nevarnosti“ je zgubilo očitvidno svojo ostrino. Zato bo pač treba poiskati v napredni stranki nekaj posameznih nevernikov in jih pribiti na križ zato, ker se jim ne ljubi verovati v politično misijo duhovništva.

Ker so naprednjaki ravno zadnje nemirne čase tako odlično vršili svojo narodno nalogo, da bi vtegnilo ravno to ugodno vplivati na vrste somišljenikov kmečke zveze in na široke vrste politično indiferentnih volilcev bodisi že pri odločitvi za kompromis bodisi že pri volitvah samih, je bilo tudi tu treba nekaj storiti. In gospodje so se poslužili nekaterih slovenskih sodnih uradnikov, katere je ravno nar. str. še doslej dosledno ščitila in branila, da so v javnosti oblatili dva odlična člana izvršev. odbora stranke dr. Kukovca in dr. Stikerja. Ker navaden človek ne pozna vseh naših zamotanih razmer pri sodnijah — se doseže s tem utis, da narodna stranka ni odločno — narodna. Kaj komu mari zavijanje, gre se za „vero“!

Tretje, kar se sedaj navaja proti napredni stranki, je njen glavni zbor. Klerikalci pravijo, da bi mi morali molčati na svojem glavnem zboru, ako bi hoteli kompromis z njimi. Ako se nas napada — ni kompromisa, pravijo. S tem samo kažejo, da jim je v prvi vrsti za sebe, potem še le za celokupen narod. Pa pustimo to. Mi smo že odločno povedali, da želimo poštenega kompromisa — a pošten kompromis je oni, v katerem ima vsak del svoje mnenje in si ohrani neodvisno svoje mnenje tudi v bodoče. Mi ne zahtevamo v tem oziru nobenih bonifikacij od klerikalcev. — Vemo pač, da je naše delo pošteno in naši cilji narodu koristni; zato ne zahtevamo, da se ne sme o njih pred narodom govoriti.

Iz vsega torej, kar smo navedli, sledi, da bo odločila v kmečki zvezi Koroščeva politika. Politika zahrbtnosti in brezobzirnosti v sredstvih proti nasprotniku. Naj so ta sredstva tudi otročja — ker imajo za seboj hudobno voljo in nepošten namen, zaslužijo, da jih najostreje obsodimo.

Vkljub temu pa smo še danes pripravljene, da sklenemo kompromis, dasi to še težje storimo kakor pred mesecem. Stavijo se na našo potrpežljivost še večje zahteve ko pred mesecem. Toda

pripravljene smo za kompromis — v prepričanju, da s tem spolnujemo voljo največjega dela slov. prebivalstva na Sp. Štajerskem.

Politični pregled.

Domače dežele.

Nemško dijaštvo si v sedanji žetaki itak nemirni in razdraženi dobi po svoji moči prizadeva splošno razdraženost do skrajnosti razvneti. Minulo nedeljo so imeli nemški dijaki v Pragi svoj bumel, vsled česar je prišlo že do spopadov in je morala policija in žandarmerija na Pfkopih ves promet vstaviti. V Gradcu so se topli klerikalci in nemškonacionalci maskirani med sabo. Na Dunaju je pa prišlo dne 23. t. m. na vseučilišču med italjanskimi in nemškimi dijaki do resnih pretepev, pri katerih so bili štirje dijaki težko na 30 pa lahko ranjenih in se je celo streljalo iz revolverjev. Vsi nemški listi neznansko napadajo Italjane ter vale za vse, kar se je zgodilo, vso krivdo samo na nje, češ, da so oni provocirali nemške dijake s tem, da so vpili živelo italjansko vseučilišče in da so peli Garibaldijevo himno! Vsled te „provokacije“ so se čutili Nemci opravičene Italjane napasti — in ker so se ti branili z vsem, kar jim je bilo pri roki, je sedaj obkladajo z barbari itd. Ne bomo se vpletali v prepir, naj ga sami med sabo rešijo, vsi nemški listi skupaj pa nas ne bodo mogli nikdar prepričati, da bi bili Italjani, ki so bili gotovo v čisto neznanji manjšini Nemcem nasproti, hoteli Nemce provocirati, saj so morali vedeti, da je vsak boj brez obzira na to, da je sam na sebi surovost in akademika nedostojen, tudi zanje popolnoma brezupen. Da pa Nemci vidijo v vsakem nenemškem vskliku provokacijo in mislijo, da morajo pevca vsake tuje pesmi kar pobiti, to priča o čudnih pojmi gostoljubnosti ali pa o strahu, ki ga imajo pred vsakim krdelcem drugorodcev. Vlada naj bi upoštevala to bolno razpoloženje nemškega razumnštva in naj bi skrbela za to, da da vsaki narodnosti svoje šole, da se ne bodo ti akademični poboji brez konca in kraja državi na sramoto ponavljali.

Zastopniki Zveze Jugoslovanov v državnem zboru in dva zastopnika hrvatskih poslancev v ogrskem parlamentu Rojc in Zagorac so se te dni na Dunaju posvetovali o paralelnem postopanju jugoslovanskih poslancev v avstrijskem in ogrskem parlamentu glede vladnih predlogov o pripojenju Bosne in Hercegovine k monarhiji. Hrvatje bodo postopali sporazumno z avstrijskimi Jugoslovani. Vsi govorniki so povdarjali potrebo vzajemnosti in sporazumljenja Slovencev in Hrvatov s Srbi.

V ogrskem parlamentu je bil sprejet zakon proti ponarejanju vina.

Bosanska vlada pripravlja zakonski načrt o bolniškem zavarovanju delavcev. Načelnik civilne vlade je ob tej priliki zbranim zastopnikom delodajnikov in delavcev obljubil, da vlada pripravlja še sedem drugih zakonskih načrtov v obrambo delavstva in sicer: Odredbe v obrambo zdravja in življenja delavcev v industrijalnih in obrtnih obratih, uredba razmerja med delodajniki in delojemniki, uredba dela žen in otrok, uredba glede dela nad ure, zakon o izvrševanju obrti in o odobrenju industrijalnih in obrtnih naprav, zakon o osnovanju trgovske in obrtne zbornice, zakon o državnem zavarovanju delavcev proti nezgodam. Tudi vojaška vlada Bosne in Hercegovine je spoznala, da se delavsko vprašanje ne da rešiti samo z zapiranjem socialističkih agitatorjev in zatiranjem socialističkih listov in se je lotila pozitivnega dela.

Dopisi.

Nemški listi proti slovenskim denarnim zavodom. V zadnji številki celjskega nemškega lističa se nahaja članek pod naslovom: „Gospodarski polom šoštanjskih Slovencev“. Ona ista duševna pokveka, ki je pisala ta članek, poslala ga je tudi „Grazer Tagespost“, ki ga je ponatisnila v svoji številki 320 od 19. novembra 1908. Znano je, kako naši narodni nasprotniki radi plačujejo tako duševno hrano in da brez nje niti biti ne morejo!

Ti siromaki mislijo, da je napočil pogin, ker je Ivan Vošnjak v Šoštanju napovedal konkurz, in je veliko dolžan šoštanjski posojilnici. Hinavstvo! Zakaj pa ne razglašate vsakega vašega konkurza v posebnih člankih, zakaj molčite o sleparstvih v vaših vrstah! V šoštanjskem slučaju pa sleparstvo še niti ni dokazano.

Proti kazenskemu zakonu in proti naravnim dolžnostim, katere ima vsak človek, se je vedno in povsod grešilo; zaradi tega se ne smejo obsojati celi stanovi, vsi zavodi ali celi narod. Sram vas bodi, da brez vzroka obsojate slovenske posojilnice. Kaj bi pa vi rekli, ko bi mi pisali, da so v vseh nemških denarnih zavodih sami sleparji in tatovi?

Bog nas varuj take nemške olike! V naših listih seveda taki članki, ki bi ščuvili proti vsem nemškim denarnim zavodom, proti nemškemu denarnemu gospodarstvu, ki bi pisali, da je gospodarstvo nemškega naroda samo sleparstvo, kakor se je v imenovanih nemških listih zgodilo, gotovo ne bi zagledali belega dneva. Ali to ni bojkot najnesramnejše vrste? Nemcem tako pisati proti Slovincem je dovoljeno; Slovincem se pa vsaka tiskovina za-

pleni, na kateri so le zapisana imena slovenskih obrtnikov in trgovcev. A vse to nas nič ne moti, na vse, to smo v Avstriji navajeni.

Ti tako hvaljeni veliki nemški narod, kako grdi in nepoštenih pripomočkov se moraš poslužiti, da bi uničil mali slovenski narod. Pa vse skupaj ti nič ne pomaga. Naj se vse nasprotne sile združijo proti nam, mi stopimo vendar na dan.

Štajerske novice.

— **Izvrševalni odbor narodne stranke** se je v seji dne 24. t. mes. podrobno bavil z vprašanjem združitve vseh jugoslovanskih poslancev v drž. zboru ter je z zadovoljstvom konstatiral, da je ta od narodne stranke že pred letom dni zastopana zahteva končno prodria. Izvrševalni odbor nar. str. pričakuje od združenih jugoslovanskih poslancev najodločnejšo narodno politiko na Dunaju.

— **Ustanovitev tajništva „Narodne stranke“ v Celju.** Ker so se strankini posli zelo pomnožili in je treba moža, kateri se jim bo izključno posvetil, je sklenil izvrševalni odbor ustanoviti posebno strankino tajništvo. Tajnik bo obenem opravljal organizatorične posle in bode vedno v osebni dotiki s strankinimi organizacijami. Temu delu se posveti g. J. Lešničar, kateri izstopi s 1. decembrom iz uredništva „Domovine“.

— **Celjski podžupan dr. Jesenko** je na zadnjem volilnem shodu v Celju javno hvalil pobalinstvo v Ptaju, ko je porogljivo omenil, da slovenski poslanec dr. Ploj menda še ni pozabil tega, kar je tam dobil. V njegovih in njegovih pristašev očeh je bilo tedaj prav, da so bili Slovenci tepeni, opljuvani in opsovani. Živeló tako junaštvo! — V Ljubljani je narobe. Tam kličete po policiji, po državnem pravdniku, tam hočete, da se naj Slovincem usta zamašijo, najmanjša besedica proti vam ne govori ali piše. Vam, g. podžupan, pač slabo pristoji, da vi govorite o narodnem sovraštvu, ki ga gojijo Slovenci do Celjanov; bodite prej vi pravični proti Slovincem, potem šele učite druge pravičnosti.

— **Skrb celjskega magistrata za razsvetljavo mesta.** V zadnji seji obč. odbora se je razpravljalo o razsvetljavi znanega pota od kapucinskega mostu do brvi čez Voglajno, koder je ponoči, kadar je trda tema in še ledeno, naravnost smrtno nevarno hoditi. Instalacija plinovk tamkaj bi stala baje 1431 kron, kateri kapital pa se ne — obrestuje. Seveda je to tako neumen izgovor, kakoršnega so zmožni edino le celjski abderitje. Glavni vzrok je to, da po tistem potu hodijo Slovenci v „Skalno klet“ in vobče ljudje iz okolice kakor se pravi celo v oficijelnem poročilu slavnega celjskega magistrata. Radovedni smo, kje v mestu se obrestuje razsvetljava? Ali morda v mestnem vrtu do „Waldhausa“ tudi? To ni ničesar drugega ko šikaniranje celjskega slovenskega meščanstva in pa okoliškega prebivalstva. Ali se ne bi moglo to v okolici po zasluženju celjskim Nemcem vrniti?

— **Klobase pri „Hubertusu“.** Sobotna „Vahtarica“ vabi na nedeljo 22. novembra t. l. celjske meščane na jetrne klobase, ki so bile napovedane za „danes, 15. novembra“. Ni čuda, da dobijo potem naš slavni magistrat in pa ostali nemški abderitje v mestu tolikokrat drisko . . .

— **„Deutsche Wacht“ na napačni naslov!** Naša „Vahtarica“ kar ne more preboleti, da je v imenu Slovincem v deželnem zboru gosp. dr. Ploj kritiziral celjsko mestno gospodarstvo. Da ne

bodo celjski nemški gospodje mislili, da imamo samo mi Slovenci in naši poslanci najslabše mnenje o celjskem mestnem gospodarstvu, jim hočemo malo odpreti oči.

Ko je finančni odsek sklepal o prošnji celjske občine za podporo pri napravi vodovoda, je vstal zastopnik socijalnih demokratov, posl. Resel in se je izjavil **proti** podpori, rekoč: Celjsko mestno gospodarstvo je slabo in ne zasluži podpore. — In učinek?! Niti deželni odbornik Stallner, niti poročevalec Erber ni zini: proti temu besedice. Gotovo sta bila o resnici Reseljeve trditve prepričana, kajti sicer bi proti taki uničujoči kritiki ugovarjala ali proti neresnici protestirala. Posebno Stallnerju bi bilo to prav lahko, ker ima, ali bi vsaj moral imeti kot odbornik in zastopnik večine, kateri pripada tudi celjski mestni poslanec, vpogled v gospodarstvo te občine. No: qui tacet, consentire videtur, to je najmanj, kar je moral sklepati vsak član finančnega odseka, torej tudi zastopnik Slovincem. Upoštevajoč dejstvo, kako skrajno nenaklonjena je nemška večina našim zahtevam, je pač moral nekdo izmed Slovincem povedati resnico.

Gospodje pri „Vahtarici“ bodo pač morali prijeti tudi svoje molčeče „brunitelje“, ako smatrajo kritiko o svojem gospodarstvu za preostro, ali pa si poiščejo druge zagovornike. Pa bojimo se, da ne bo nikoga, kajti „slabo robo“ hvali samo še jud, hvaliti in braniti se je ne upa niti — nemškonacijonalni poslanec. Torej: boljše zagovornike, ali — boljše gospodarstvo, to bo pomagalo, zabavljanje pa prav nič!

— **Za penzioniste.** Pokojnine se bodo zaradi cesarjevega jubileja izplačevale pri davčnem uradu v Celju v torek, dne 1. decembra t. l. To naj vzamejo upokojeni na znanje.

— **Pri okrožnem sodišču v Celju** je razpisano mesto sodnega tajnika v 8. činovnem razredu. Prošnje do dne 10. decembra.

— **Povozil je v pondeljek zvečer** vsled neprevidnosti Umekov hlapec v Celju monterja Zöhlinga. Vozil je goste Jagodič-Kmeclove gostije iz Petrovč domov. Zöhling je le lahko ranjen.

— **Nemškonacijonalni uradniki na celjski pošti.** V Celju je nameščen kot oficijant neki Guido Goll, kateri si upa celo v uradu kazati svojo nemško nestrpnost. Pred kratkim je odposlal nek zasebni uradnik večjo vsoto denarja, nakaznica je bila slovenska, a vkljub temu je Goll napisal nemški receptis. Ko ga je pošiljatelj zavrnil, je dejal: „Ali vas ta grize?“ Mi si najodločnejše prepovemo na dvojezičnem poštnem uradu take nesramnosti od golobradega uradnika!

— **Nemški buršaki nameravajo** imeti prihodnje leto o Binkoštih nekako zborovanje v Celju. Ker je to samo provokacija celjskega in okoliškega slovenstva, že danes protestiramo proti zborovanju. Drugače se bomo sami izdatno branili proti „izobraženim“ pretepačem, razbijačem in preiskovalcem tujih žepov (glej slučaj Brenčič v Ptaju.) Mestni zastop celjski je seveda z veseljem pozdravil sklep teh nemških „junakov“.

— **Nemški burši v Gradcu** se uče — slovenščine, onega zaničevanega in nekulturnega jezika kakor zmiraj vpijejo. Hočejo na ta način zlesti v službe na Sp. Štajerskem. Vemo, da je to navaden švindel — kajti slovenski se ti gospodje ne nauče. Skrbeti moramo, da ne bodo Slovincem sodili sodniki, ki predstavljajo „zvijačo“ s „Schweinererei“ (svinjarija).

— **Dekanom v Škalah** je imenovan gosp. I. Rotner, doslej župnik v Pamečah pri Slovenjgradcu.

— **Profesorski naslov** sta dobila štajerska rojaka gg. Ivan Masten in dr. Janko Šlebinger. Oba službujeta na Kranjskem.

— **25 letnico pisateljavanja** praznuje g. Ivo Trošt, učitelj v Ljubljani. Po izbornih ljudskih povestih je dobro znan po celem Slovenskem. Še na mnoga leta!

— **Kmetijska podružnica Žalec** priredi v nedeljo, dne 29. novembra dva shoda in sicer: dopoldne ob pol 9. uri v Grižah v šoli in popoldne ob 3. uri v Gotovljah v šoli. Govoril bo potovalni učitelj g. Franc Goričan o gnojenju z umetnimi gnojili in o živinoreji, kakor tudi o drugih sedaj najvažnejših kmetijskih vprašanjih. — Udje kmetijske podružnice naj pridejo zanesljivo vsi. Tudi drugi, ki se zanimajo za kmetijstvo, so dobro došli.

Franjo Roblek, Ernst Slanc,
predsednik. tajnik.

— **Iz Št. Jurja ob Južni žel.** V nedeljo, 29. novembra bomo imeli zaupni shod „Narodne stranke“ pri Kinclnu. Somišljeniki kmetije, tržani in narodni mladeniči, pridite v obilnem številu! Govorili bomo o narodnih in gospodarskih zadevah. Na razgovor pridejo tudi prihodnje deželnozborske volitve.

— **Iz Št. Jurja ob Južni žel.** Cenjeni čitatelji naprednih časopisov bi lahko mislili, da v Št. Jurju spimo, ker ni nobenega glasu iz našega kraja. Vendar lahko z veseljem poudarjam, da bedimo in delamo za blagor in napredek Slovincem na narodnem in na gospodarskem polju.

Da še mislimo vedno na ustanovitev „Sokola“, nam bo v kratkem pokazal v časopisih izkaz darov za šentjurskega „Sokola“. Treba bi še bilo prositi rodoljube, ki žive v tujini, da nam pridejo na pomoč z gotovimi zneski, da pridemo brž do zaželjenega in tako potrebnega cilja. — Krajevni odbor „Narodne stranke“ bode imel v nedeljo, dne 29. novembra zaupni shod pri g. Fr. Kinclu. Dne 22. novembra smo imeli izplačevanje mleka pri gosp. Adamu Kinclnu za mesec oktober. Da Jubilejna mlekarna dobro deluje, kažejo sledeče številke: meseca oktobra se je odposlalo 10.992 litrov mleka, izplačalo pa zanj 1904 kron. Tudi v Dramljah imamo podružnico. Za Jubilejno mlekarno se največ trudi delavni g. J. Drogenik. Hvala mu! Zadnji dogodki so nas pripravili, da vendar enkrat upoštevamo geslo „Svoji k svojim“; nekaj mlačnežev bomo v kratkem javno okračili v časopisih. Mesto venca na grob narodnih žrtev v Ljubljani smo poslali 15 kron, nabranih v gostilni g. Nendla. V kratkem se še oglasimo. Krepko naprej!

— **Iz Trbovelj.** Na izvajanju modrega g. Zupana iz Trbovelj na zborovanju kršč. soc. zveze v Celju, da je polovica bodočih članov trboveljskega „Sokola“ nemčurjev, naj služi v odgovor samo sledeče:

G. Zupan ima še premalo bratov, oziroma stricev, da bi tvorili polovico — nemčurjev našega društva, ker se tudi njih rodbina v tega sprejemala ne bode, da postane to lahko pri „čukih“. Več odgovarjati je nepotrebno temu izobražencu, kajti odgovorili mu bodo narodni rudarji, ko bo še prodajal svoje neslanosti po trboveljskih gostilnah pošteno besedo.

— **Iz Trbovelj-Vod.** Da komaj ustanovljenega „Sokola“ nek Zupan obrekuje, nas prav nič ne vznemirja. Mi, katerim ni v posebno čast poznati Zupana — ne župana iz Trbovelj — (to je bila samo tiskovna pomota. Ured.) smo čisto prepričani, da ga je moral kaplan Lončarič teden dni poprej učiti in mu v glavo vtepati, kako bo govoril na obč. zboru „Zveze slov. kršč. mleč.

mladeničev“ zoper našega „Sokola“. K ustanovitvi „Sokola“ nas je gnala želja po duševni in telesni izobrazbi na slovenski narodni podlagi. Imena članov našega ustanovnega in pripravljalnega odbora nam jamčijo, da bomo počasi, a tem bolj gotovo prijadrali v določeno pristanišče v strah in jezo svojih nasprotnikov. — Poudarjamo pa samo še to: 1. da imamo na razpolago okoli 100 poštenih in pametnih slovenskih fantov za „Sokola“, ne pa celih 7; 2. da bo naš odbor pri sprejemanju udov jako previden in izbirčen; 3. da takih fantov, kakor je Zupanov fant, sploh ne bomo sprejemali, ker sicer bi nam res kmalu kdo očital, da smo „nemškutarji“ ali celo „čuki“. Na zdar!

Trboveljski rudarji kot bodoči „Sokolci“.

— **Nesreča.** Pod hlode je prišel v Rušah na Štajerskem 64 letni posestnik Anto Videc. Dobil je tako težke poškodbe, da je vsled njih umrl.

— **Odbor za pomoč pogorelcem v Senovem pri Rajhenburgu** izreka tem potom v imenu pogorelcem vsem cenjenim darovateljem najtoplejšo zahvalo! Nabralo se je 500 K, od tega je samo od dobrodelne veselice v Rajhenburgu dne 8. t. m. 270 K čistega dobička. Posebno zahvalo pa izreka gori omenjeni odbor slavnemu pevskega zboru čitalnice v Brežicah pod vodstvom župnika g. Mešičeka za sodelovanje pri veselici, dalje preblagorodni gospej Hočevarjevi v Krškem za dar 50 K ter trgovcu g. Žmavcu v Rajhenburgu, ki je nabral precejšno vsoto pri gg. trg. potnikih.

— **Zmrznil je na potu iz Velenja** v cestnem grabnu blizu Št. Andraža čevljarški pomočnik Majcen. V Velenju se ga je preveč napil in potem v grabnu obležal.

— **Iz Žetal.** Pri nas se je ustanovilo prejšnjo nedeljo tolikanj potrebno „Kmetijsko in bralno društvo“. Ustanovnega zbora se je udeležilo lepo število narodnih mož, predvsem veliko narodnih kmečkih mladeničev. Govorili so gg. Berlisg, Sotošek, predsednik „Zv. narodnih društev“, h kateri je pristopilo tudi mlado društvo, g. Anton Pesek in še drugi. G. Pesek je osobito prisrčno pozdravil narodne fante in potem krasno govoril o potrebi dobre izobrazbe za kmečko ljudstvo. V prvi odbor so izvoljeni sledeči: predsednik g. nadučitelj Sotošek, podpredsednik g. Š. Potočnik, posestnik v Čermožišah; tajnik g. Fr. Cvetko, trgovski pomočnik v Žetalah; knjižničar g. učitelj Gaberc, blagajnik g. I. Mikoliš, kmečki sin in odbornika gg. A. Peklič, župan v Dobrini in G. Kores, posestnik v Čermožišah. Naj bi društvo blagodejno delovalo in napredovalo!

— **Prigodom poroke** dne 23. t. m. v Mariboru svojega sina dr. Silvina Hrašovec, c. kr. sodnega tajnika v Novem mestu z gospico Josipino Lavtarjevo, c. kr. učiteljskega profesorja hčerko, darujem namesto ženitvenega šopka društvu sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 20 K. **Oče J. Hr.**

— **Ženska — častna članica veteranskega društva.** V Judenburgu na Zg. Štajerskem je imenovalo veteransko društvo ženo svojega predsednika Franka za — častno članico. Nemci pač stuhtajo vedno kaj pametnega!

— **Družba sv. Cirila in Metoda** je prejela te dni krasne spomine iz postojnske jame od gospoda Kurnika, kateremu bodi izrečena iskrena zahvala. Kamni iz jame bodo služili kaj dobro pri nazornem pouku v naših šolah.

— **Že opetovano se je družba sv. Cirila in Metoda obrnila na rodoljubne slovenske stariše,** naj ti darujejo družbi igrače, katerih njihovi otroci ne rabijo več, pa so vendar še po-

rabne. Koliko veselja bode naredili, rodoljubni stariši, naši deci s tem pri božičnicah! Poglejte doma, morda bi se le kaj našlo za družbo in za deco v njenih šolah.

— **Družba sv. Cirila in Metoda** dobi v najkrajšem času Miklavževe razglednice, katere zlasti našim narodnim trgovcem priporočamo. — Za Božič in Novo leto si preskrbi družba za svoje odjemalce krasne razglednice v bogati izberi, ki bodo gotovo vsakega zadovoljevale in to v vsakem oziru. Naročila sprejema družba sv. Cirila in Metoda, Ljubljana.

— **Eksplozija.** V Petanjcih pri Račgoni je hotel Vogler na svojem travniku urediti drugi studenec za slatino. Tam je bil že precej globok studenec, katerega je pa dal še izkopati globlje. V globočini 40 metrov pa se je naenkrat zgodila eksplozija. Metalo je pesek, premog in kamenje 40—50 metrov visoko. Strokovnjaki menijo, da so se nabrali v globočini plini, katerim se je odprl izhod in so bruhali z vso silo na dan. Eksplozije so se ponavljale celih osem dni in se je z velikim trudom in nevarnostjo komaj posrečilo nevarno luknjo zamašiti.

— **Nezanesljivost c. kr. avstrijske pošte.** Mi smo se svoj čas pritoževali, da zginjajo pisma, ki so bila iz Ptujja odposlana na naš naslov. Tudi na graških poštah službujejo zagrizeno nemški uradniki, ki v kljub službeni prisegi in strogim zakonom uničujejo na pošti pisma s slovenskimi naslovi. Zlasti jim diše ona s narodnimi koleki. To so tako škandalozne razmere kakor nikjer v Evropi; zahtevamo nujno preiskave in potrebnih korakov na višjih mestih.

— **Demonstracije na nepravem mestu.** Kod odmev demonstracij italjanskih dijakov na Dunaju so pridili tudi tržaški Italjani demonstracije, a ne pred kako vladno palačo ali nemškim domom — temveč pred slovensko ljudsko šolo! Prav tako kakor da ne bi njihovih visokošolcev na Dunaju pretepali nemški nacionalci! „Slovenec“ pripominja, da se bodo slovenski poslanci v državnem zboru, ko se bo šlo za rešitev italjanskega vseučilišča, spominjali teh demonstracij.

Zveza narodnih društev na Štajerskem in Koroškem.

— **Izvanredni občni zbor „Slov. delavskega podp. društva“ v Celju** se vrši v soboto 28. t. m. v društvenih prostorih (Graben 7). Dnevni red: 1. Sprememba pravil. 2. Slučajnosti.

Društvo „Dijaška kuhinja“ naznanja svoj občni zbor, ki se vrši v soboto, dne 5. decembra t. l. ob 2. uri pop. v posojilnični dvorani „Narodnega doma“ v Celju s sledečim sporedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo preglednikov. 5. Volitev novega odbora in preglednikov. 6. Slučajnosti. Odbor.

Javno zahvalo izrekata podpisana tem slavnj „Slovenski Matici“ v Ljubljani imenom celega odbora „Zveze narodnih društev“ na Štajerskem in Koroškem v Celju, da se je tako naglo in v tako veliki meri odzvala njeni prošnji za podaritev knjig najraznovrstnejše vsebine.

Za odbor:

Janko Lešničar. Alojzij Trstenjak.

— **III. redni občni zbor slovenskega akadem. društva „Slovenija“ na Dunaju** se vrši v nedeljo 29. t. m. v društvenih prostorih, VIII. Breitenfeldergasse 20 z običajnim sporedom. Začetek ob pol 2. popoldne.

Druge slovenske dežele.

— **V Trziču na Gorenjskem** se je ustanovila podružnica nemškega „Schulvereina“.

— **Ponarejeni 20 vinarški novički** krožijo po Ljubljani in okolici. Spoznajo se po tem, da so iz prav mehke svinčane zmesi in nosijo letnico 1894.

— **Opeharila** je dekana v Črničah na Goriškem neka 50 letna ženska Trentler iz nemške Štajerske za 200 K. Dejala je, da je lastnica tvornice svetih podob in je pobirala naročila.

— **Za šolskega nadzornika v velikovškem šolskem okraju** je imenovan trd Nemeč Jože Socher. To je bila zadnja zausnica odstopivšega ministra Marcheta koroškim Slovencem!

— **Pri konkurzu Winklerjeve banke v Celovcu** je zgubilo svoj denar mnogo slovenskih posestnikov in poslov, ker so mislili, da je denar pri Nemcih varnejši ko pri Slovencih.

— **„Delavski dom“** v Podljubeljju je bil minulo nedeljo slovesno otvorjen. V vasi je bil popolen mir, ker ni bilo nemškutarjev blizu.

— **Razveljavljene** so občinske volitve v Smerčah. Nemeč Fischer je bil že izvoljen za župana — sedaj pa taka smola! Upati je, da zmagajo prihodnjič Slovenci.

— **Ženska bolnišnica cesarice Elizabete** se je otvorila v četrtek v Rudolfovem. Stala bo v vsem skupaj okroglo 400 tisoč kron.

— **Povest o liberalizmu.** V Podmelcu na Goriškem je govoril nedavno tega tamošnji kaplan o „liberalizmu“ sledeče: „Liberalizem ima svoje korenike daleč tam v pred-Lutrovi dobi. Njegov sad je francoska revolucija... V Avstriji se je šlo l. 1848. za to, naj li liberalizem zmaga ali se vrne nazaj v ljubo Francijo. Žal, da je zmagal.“ Človek ne ve, ali bi se smejal nevednosti tega kaplana ali pa naivnosti poslušalcev, ki so seveda vzeli besede učnega govornika za suho zlato. Drugače bi si popolnoma lahko preračunili, da je bil „liberalizem“ v smislu gosp. kaplana samo stremljenje za svobodo, bodisi že v prepričanju, družbi, državi ali gospodarstvu, da je pa bila katoliška cerkev in čč. duhovščina zmiraj pri onih, ki so tlačili to svobodo in jo še tlačijo dandanes, dasi tega † † † „liberalizma“ ne morejo za hudiča ubiti in če ga ubijejo v jedni obliki, vstane v drugi, preroben, pomlajen, sposobnejši za boj ko kedaj poprej... Kar se pa tiče liberalizma, takozvanega manchesterskega liberalizma kot kapitalističnega gospodarskega nazora, pa itak žvižgajo že vsi vrabci po strehah, da se na Slovenskem nikoli ni uživel in da ga mlade napredne stranke naravnost obsojajo. Toda obrekovanje je zmiraj najboljšo orožje onih, ki skrivajo svoje lastne slabe namene, predvsem svojo grabežljivost, osvetoželjnost in hrepenenje po neomejenem gospostvu. Zato radi verjamemo g. kaplanu, da mu je žal za čase pred 1848. letom; takrat je vladalo špiceljstvo, policijsstvo in duhovščina je z gosposčino v mestih in graščinah mirno molzla celi narod. Vsak ugovor se je potlačil z ječo in rabljem. Ti zlati časi se ne bodo vrnil. Če se bo potemnilo obzorje in bodo gg duhovniki zopet nekoliko premožni, pa bo zopet, žal, zmagal „liberalizem“, prosta, svobodna misel — in te zmage bodo vedno popolnejše in veličastnejše. Zatorej na delo!

Druge slovanske dežele.

— **Milan Dj. Miličević.** Dne 18. novembra je umrl v Belemgradu Milan Dj. Miličević, srbski pisatelj, v starosti 77 let. Pokojnik je bil sprva višji ministrski uradnik, pozneje je pa postal ravnatelj Narodne knjižnice v Belemgradu. Pečal se je posebno z etnografičnimi studijami Srbije, katere je potem vporabil na narodnopisni razstavi v

Moskvi. Z velikim uspehom je deloval tudi v šolski upravi na Srbskem. Spisal je mnogo zemljepisnih, etnografičnih, zgodovinskih in arheoloških del. Njegovo največje delo je „Kneževina Srbija“.

— **David Starčević** je umrl dne 19. novembra t. l. Dr. David Starčević je bil eden najmarkantnejših politikov dvajsetletne Khuen-Hedervaryjeve dobe. Kot nečak „voditelja hrvatskega naroda“ dr. Ante Starčevića in kot vrlo nadarjen mož je postal David najpopularnejši politik svoje dobe na Hrvatskem. Kot politik je bil radikalec do kosti, ki pa kljub svoji ljubezni do naroda in svojim nenavadnim zmožnostim vendar ni mogel svoji domovini tako koristiti, kakor bi bil želel, čeprav ji je žrtvoval, kar je mogel. Dokazal je svoj pogum s tem, da mu ni ne do imetja, ne do naslovov in poklica, ko gre za boj proti narodnemu sovražniku. V boju proti Khuen-Hedervaryju je zastavil vse svoje moči, da bi uničil in osramotil tega škodljivca hrvatskega naroda, a v tem boju je podlegel. 1885. l. je v saboru javno uredil Khuen-Hedervaryja, ko se je ban hotel opravičiti, da je dal „tajno odpeljati“ hrvatski deželni arhiv v Budimpešto. Ta čin je bil začetek njegovega tragičnega družabnega in političnega konca. Hedervary se je na Davidu Starčeviću kruto maščeval. Najprej ga je dal obsoditi na pet let ječe, ki mu je bila pa pri najvišjem sodišču znižana na 2 leti, zgrbil je pa doktorski naslov, advokaturu in državljanske pravice. Po prestani kazni ni mogel več biti Starčević v svoji stranki to, kar se je od njega pričakovalo. Odšel je na svoje posestvo, kjer se je pečal s studijami in gospodarstvom. Pri zadnjih volitvah ga je narod počastil izvolivši ga v dveh okrajih za poslanca na sabor. Za časa volitev je dr. D. Starčević obolel in ni od tega časa več okreval. Pokopan je bil v Šestinah blizu Zagreba, kjer počiva tudi njegov stric dr. Ante Starčević.

— **„Simplificissimus“** znani nemški satirični tednik, ki zastopa najnaprednejšo smer nemškega razumnštva in je tudi pri nas dobro znan, je prinesel posebno „balkansko številko“, ki je v resnici prekarakteristična za napredno nemštvo v dobi Viljema II. Toliko surovosti, duševne nizkotnosti in gnusobe ne najdete z lepa na par listih zbrane; vse to pa se izdaje za nemški dovtip, za satiro in duhovitost ter ni plod kakih zakotnih mazačev in skribentov, ampak delo najboljših med najboljšimi nemškimi umetniki in pisatelji. Med temi se odlikuje tudi T. T. Heine s celo serijo slik „Šege in navade Srbov“. Da mož, kateri je bil zaradi svoje naprednosti že sam zaprt in ki se je postavil nalogo šibati politično in narodno gnilobo nemške družbe tako globoko pade, da svoj talent in svojo izvežbanost uporablja v tako ostudno sramotenje celega naroda, ki ni družega zakrivil, kakor to, da mu ni simpatičen, je za „najboljše med najboljšimi“ nemškimi kulturniki v resnici preznačilno! Ne jezimo se nad tem, taka surovost pada z vso svojo težo na sramotilca in ne na sramotenca. Kake vrste je ta „kulturna satira“ nemških duševnih prvakov XX. stoletja, naj sodi vsak samo po enem vzgledu iz te „balkanske številke“: Srbski Tell: srbski prestolonaslednik Juri prestrelil nš na očetovi glavi. Sploh se ti satiriki ne povspno nad uši, stenice in mrčes vsake vrste, vsega tega kar mrgoli v celi „balkanski številki“. Ponavljamo, toliko surovosti, podlosti in duševne nizkotnosti ne najdete z lepa, kakor v tem dokumentu nemške kulture na začetku XX. stoletja. Go podje v Mona-

kovem so vredni bratje svojih krofastih rojakov na Štajerskem in v drugih planinskih krajih; kavalirji od nog do glave!

— **Nova pomožna šola** je bila 1. novembra t. l. odprta v Kladnu. na Češkem. Po Pragi je Kladno prvo češko, katero skrbi za vzgojo slaboumnih otrok. Šola je mesto Kladno osnovalo popolnoma na svoje stroške brez kakeršnekoli pomoči, bodisi od deželnega odbora ali od države. Pri nas na Slovenskem se niti za normalno razvito mladino ne skrbi tako kakor bi bilo treba, na slaboumne pa nikdo ne misli.

— **Za narodno šolstvo na ruskem Poljskem.** Ruski list „Ruskaja Zemlja“, gorori o razmerah na ruskem Poljskem ter vpraša, je li to v interesu ruske države, da bi bila v Varšavi ruska univerza, da bi bila ruska šola v deželi s popolnoma drugim jezikom in drugo kulturo ter prihaja do zaključka, da korist ruske države in pravičnost zahtevati, da bi se vse državno šolstvo na ruskem Poljskem popopljščilo in da bi se povsod upeljal poljski učni jezik.

Letošnja vina

kažejo zopet to napako kot lani, namreč da rjavijo in se gostijo (nategujejo.) Svetujem torej vsakemu vinogradniku, naj naredi sledečo poskušnjo:

Naj vzame iz vsakega soda en kozarec mladega vina in ga postavi na dotični sod in naj ga tam opazuje. Če je vino zdravo, se bo v 24. do 48. urah začelo čistiti, če ima pa zgoraj omenjeno napako, se v tem času zgosti ali vsaj temnorjavo postane. Vino, ki kaže to napako, treba je kmalu v dobro zažveplan sod pretočiti.

To se napravi tako-le: prazen sod se dobro pomije, njegova vratca se zapro in čep se zamaši. Potem se pa od zgoraj pri vehi vtakne v sod na dratu privezan žveplo trak, ki se ga poprej našče. Na sod kakih 6 hl (bariglo) je treba vzeti 1 žveplo trak (1 šnito). Da žveplo v sod ne kaplja, treba je imeti za to pripravljeno pod dratom visečo malo skledčko, še bolje je pa rabiti novo azbestno žveplo, ki nič ne kaplje.

Jako pogostoma se letos dogaja, da postanejo vina vlačljiva ali sluznata. „Vino mi je volno“ postalo, s to pritožbo je prišlo že dosti vinogradnikov k meni.

Če vino sluznato (volno) postane, je to najboljše znamenje, da je to nizko, šibko, vodenno vino. Kaj pomaga, ko naši vinogradniki v kljub vsemu prigovarjanju od strani veščakov ne morejo nikdar dočakati, da bi grozdje pošteno dozorelo! Letos so nekateri hiteli že koj po malem Šmarnu brat, potem pa ni čuda, da so pridelali kislavo vodo mesto vina.

Ker sem natanko popisal vlačljivost vina in sredstva proti njej v zadnji številki „Kmetovalca“, omenjam le na kratko: Komur je vino vlačljivo (volno) postalo, ta naj ga takoj pretoči v kad in pri tem dobro premeša, preliva in z metlico pretepa.

Če ni vino nič ali malo na tropu kipelo, naj mu pri tem dodene 15 do 20 gramov tanina ali čreslovine na vsakih 100 l. Čreslovina ali tanin se dobi v lekarni. Kdor je ne more dobiti, ta lahko vzame na vsakih 100 l vina nekaj (peščico) grozdnih peškov (peljkov), jih stolče, polije s kozarcem finnega špirta in ko se vse dobro razmoči, naj tekočino odlije in nalije v vino. V peških se namreč nahaja obilo čreslovine, ki je v špirtu raztopna. Da morajo biti peški suhi, ne plesnivi ali žaltavi, se samoobsebi ume. Potem se sod dobro s krtačo in vodo pomije, zažvepla in se vino zopet vanj pretoči. Sod se na to do vrha napolni in zamaši. Če je vino jako šibko, dobro mu je na vsakih 100 l dodati 1 l finnega špirta — več ni po novi vinski postavi dovoljeno.

Azbestno žveplo, to je žveplo na azbestnih trakovih, ki ne kaplje in trak ne zgori, se naroča pri tvrdki A. Christanell, Bozen (Tirol). Je sicer dražje kot navadno, porabi se ga pa veliko manj. Dobro bi bilo, da ga ima en ali drugi trgovec pri nas v zalogi.

B. Skalicky.

Svetovne vesti.

— Smrtnonevarno se je pobil češki državni poslanec Spaček. Konji so se mu splašili in voz se mu je zvrnil.

— Velike povodnji imajo sedaj na drugače sušni Siciliji. Voda je napravila veliko škodo na hišah in poljih. Nekaj oseb je utonilo.

— Sternberg o učiteljstvu. Znani češki grof Sternberg, dika čeških klerikalcev, ljubi učiteljstvo tako, da je dejal na Spicbergih, kamor je potoval: „Postreljati vse učitelje, te nečimrnike.“ To je nova metoda, kako se more od pomoči učiteljstvu, katera bo osobito imponirala slov. klerikalcem.

— Judeževi groši. V Grünewaldn blizu Jablonca na Češkem so plačali Nemci za vsakega otroka, kateri se je vpisal v nemško šolo 20 K. Našlo se je nekoliko ubožnejših ljudi, kateri so prodali za judeževe groše svojo deco Nemcem.

— Srbski kralj Peter je baje resno zbolel za vnetjem mišic.

— Huda zima. Zmrznil je blizu Budjevovic na Češkem posestniški sin Burger iz Hořic.

— Izvoz živine v Italijo. Po južni železnici skozi Kormin in po furlanski železnici skozi Červinjan je šlo iz Avstrije v Italijo letošnjega oktobra skupaj 19.182 glav razne živine, in sicer 2594 konj, 704 volov, 94 bikov, 3038 krav, 64 bivolv, 8615 junic, 2746 telet, 584 ovac in 743 prašičev. Poleg teh se je izvozilo pa še mnogo zaklane živine in svežega mesa. Tako je šlo iz Srbije v posebnih za prevažanje svežega mesa pripravljenih vagonih le v Milan 182 kvintalov. Laški listi se jezijo, ker Avstrija tako lahko izvažajo svoje blago v Italijo, medtem ko se po njih mnenju ovira uvoz iz Italije v Avstrijo na vse možne načine in z visoko colnino.

— Pešanje izvoza v Avstro-Ogrski. Iz statističnega poročila, ki ga je izdalo trgovsko ministerstvo za mesec september, posnemamo, da se je izvoz iz naše države precej poslabšal. Dočim je poskočil uvoz za K 6.700.000, je padel izvoz za K 8.300.000 v primeri z onim meseca septembra preteklega leta. Od 1. jan. do 30. sept. se je zvišal uvoz za 544 milijonov K, dočim se je izvoz znižal za 314 milijonov K. Padanje v izvozu je pripisovati splošni gospodarski krizi, ki še vedno ni ponehala in se je bati, da se izvoz Avstro-Ogrskih pridelkov še nadalje poslabša, predvsem zaradi bojkota na Balkanu.

— O nemškem cesarju Viljemu II. je nedavno govoril v Berlinu Maximilian Harden znani „rešitelj“ nemškega naroda v žalostni Eulenburgovi aferi. Harden je predaval o političnem položaju ter je dosegel naravnost ogromen uspeh z odgovorom na vprašanje: Kaj naj se zdaj zgodi? Harden je na to odgovoril, da je cesar popolnoma nezmožen, da bi vodil politiko, ker mora politik naprej preračunati učinek vsakega svojega koraka. Nekaj tacega je pa v popolnem nasprotju s celim bistvom cesarjevim. Harden je na to podal obširen pregled vseh napak, katere je cesar storil ter je zvršil svoj govor z željo, naj bi mu bila poslana posebna adresa nemškega naroda. V tej adresi bi morale stati besede: „Živite, kakor Vam je drago, zabavajte se, kakor hočete, ako bo to malo dražje, ne bo nemški državi škodovalo. Prizanesite nam pa s tem, da bi se morali vedno z Vami ukvarjati. Ne hripenimo po tem izvedeti, kaj uganjate Vi in Vaša okolica, kaj ste „iznašli“ in koliko kozlov ste vstrelili. Živite visoko in vznešeno, visoko in vznešeno pa imenujemo samo to, česar vedno ne vidimo.“ Poslušništvo je govorniku bučno ploskalo.

— S tira je skočil blizu Sv. Miklavža na Ogrskem lokalni vlak. Stroj in pa vozovi so se prevrnili. Kurjač je dobil smrtnonevarne opekline. Dva potnika sta lahko ranjena.

— 600 milijonov kron za vodne gradnje. Z Dunaja javljajo, da predloži vlada parlamentu predlogo, v kateri zahteva 600 milijonov kron za vodne gradnje na Češkem in v Galiciji.

— Glad v Dalmaciji. V Bakovici, Erveniču in Belini je nastalo zaradi slabe letine silno veliko pomanjkanje živil. Vkljub opetovanim prošnjam je vlada le malo storila, da odvrne to katastrofo. Reški „Novi List“ poroča, da je v Erveniču umrlo več ljudi za lakoto.

Zadružnega uradnika

sprejme

Posojilnica v Šoštanju, Štajarsko.

Pismene ali ustmene prošnje je podati g. notarju Vinko Kolšek v Šoštanju, kateri daje pojasnila glede pogojev. — Nastop službe lahko takoj.

Ravnateljstvo Posojilnice v Šoštanju. 658 3-3

Mlinski stroji

so zelo po ceni naprodaj in sicer: 1 par 48" nemških mlinskih kamnov z vsemi železnimi in lesenimi deli, 1 čistilni stroj za pšeno (grijes) „Austria“ (Hoerde in comp.), 1 cilindar z 25 metra dolgim vretenom s polžem, transmisije, 2 čistilna cilindra, stroj za snaženje spirale, 3 železna okna, 2 m visoka, 120 m široka, vse skoro novo. — Vprašanja

okrbništvo v Žovneku,

pošta Braslovče v Savinski dolini. 649 14-3

SINGER^{jeve}

šivalne stroje

kupujte samo v naših trgovinah, katere lahko vse spoznate na tem znamenju.

Ne dajte se zapeljati po naznanilih katere nameravajo z namigavanjem na ime SINGER prodajati obrabljene stroje ali pa drugod izdelane stroje, ker mi ne oddajemo svojih strojev na prekupovalce ampak jih prodajamo naravnost občinstvu.

SINGER Co.

Delniška družba za šivalne stroje

Celje, Kolodvorska ulica 8.

Lepo posestvi

v večjem mestu Spodnje Štajerske, z dobro idočo gostilno, ostajališčem, lepimi hlevi, veliko ledenico in lepim vrtom, se pod jako ugodnimi pogoji proda. Kje? se izve v upravnishtvu tega lista. 655 6-3

Trgovskega pomočnika

mešane stroke ne pod 22 let starega, sprejmeta:

Norbert Zanier & sin Sv. Peter v Sav. dolini.

650 5-4

Kupujte narodni kolek!

Za zimsko sezono!

577 11-6 Krasne

obleke, površniki in razna oblačila

za gospode in dečke v velikanski izbiri.

JOSIP HOČEVAR, Celje, Kolodvorska ul. 5.

Lastni izdelki iz pristno angleskega blaga.

Velika zaloga tu- in inozemskega blaga za naročila po meri.

Izredno nizke cene!

RUDOLF HAVELKA modna trgovina v Ptuj

priporoča p. n. občinstvu za jesen in zimo najnovejše blago za dame in gospode v raznih kvalitetah, kakor tudi raznovrstno platno za životno in posteljsko perilo. Nadalje nudi preproge, garniture, volnene in čipkaste zastore čevlje najboljšega izdelka za dame in gospode, dežnike, zavratnice, ovratnike, pletene in likane srajce, ter vsakovrstno drugo v manufakturno stroko spadajoče blago po primernih cenah. — Postrežba točna in strogo solidna!

536 41-28

Napak je misliti, da se „dobra kava“ pripravlja le iz „samih kavinih zrn“, nikakor — kajti **dober pridatek povikša** kavino moč, njeno barvo in njen okus.

To je resnično; prepričajte se blagovoljno s poskusom

pristnega „**Franck-ovega**“ pridataka za kavo.

645 b 2-1

Steckenpferd

lilijno mlečno milo

Najmileje kožno milo.

Zvezna tiskarna

Schillerjeva ulica Celje - Štajersko.

Izvršnje v svojo strobo spadajoča dela okusno in po konkurenčnih cenah.

Blasnikova in družinska pratika

se dobiva na drobno in debelo v Zvezni trgovini v Celju.